

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 17 Maj 1874, kl. 8 e. m.

Memorial, med förslag till sammanjemkning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om ändringar i lagstiftningen för enskilda sedelutgifvande banker.

Genom protokollsutdrag från Första Kammaren af den 11 och 13 samt från Andra Kammaren af den 13 i denna månad, har Utskottet erhållit del af Kamrarnes beslut i anledning af Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets utlåtande N:o 2 i fråga om Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående ändringar i lagstiftningen för enskilda sedelutgifvande banker med mera, uti hvilket Utlåtande Utskottet hemställt, att Kongl. Maj:ts berörda proposition icke måtte i vidsträcktare mån bifallas, än att Riksdagen för sin del beslutade, att de i Utskottets förslag upptagna paragrafer i Kongl. kungörelsen den 20 Maj 1864 måtte få den af Utskottet föreslagna lydelse.

Med anmälan att, enär denna Utskottets hemställan blifvit bifallen af Andra Kammaren, och af Första Kammaren med hänvisande till dess i fråga om de särskilda §§ fattade beslut, samt Riksdagen förty icke antagit Kongl. Maj:ts proposition om antagande af en ny författning i ämnet, Utskottet anser hittills gällande, ofvan omnämlda Kongl. kungörelse komma att, för så vidt på Riksdagens beslut beror, fortfarande blifva gällande i de delar, rörande hvilka Kamrarne icke kunnat sig om ändring förena, får Utskottet härmed, till fullgörande af föreskriften i 63 § Riksdags-ordningen, afgifva förslag till sammanjemkning af Kamrarnes beslut i de delar, der dessa utfallit olika.

I fråga om § 13, mom. 2 har *Första Kammaren*, med afslag å Utskottets förslag, beslutat bibehålla motsvarande stadgande i nu gällande

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 6 Saml. 2 Afd. 3 Häft.

författning med en ändring, i följd af hvilken momentet skulle få följande lydelse:

»Dessa grundfondshypotek skola bestå till minst hälften af lätt säljbara räntebärande obligationer och till den öfriga delen af skuldebref, intecknade i jordegendom å landet inom hälften af senast fastställda taxeringsvärde, eller uti fastighet i stad inom hälften antingen af brandförsäkringsvärdet eller af sist fastställda taxeringsvärdet; börande likväl alltid byggnad i stad, för att inteckning deri må kunna såsom grundfondssäkerhet antagas, vara brandförsäkrad uti någon med vederbörligen stadfastadt reglemente försedd brandförsäkringsinrättning inom landet.»

*Andra Kammar*en åter har beslutat gifva at momentet följande lydelse:

Dessa grundfondshypotek skola bestå till minst hälften af *stats- eller allmänna hypoteksbankens räntebärande obligationer och för öfrigt* af skuldebref, intecknade i jordegendom å landet inom hälften af senast fastställda taxeringsvärde, eller uti fastighet i stad inom hälften antingen af brandförsäkringsvärdet eller af sist fastställda taxeringsvärdet; börande likväl alltid byggnad i stad, för att inteckning deri må kunna såsom grundfondssäkerhet antagas, vara brandförsäkrad uti någon med vederbörligen stadfastadt reglemente försedd brandförsäkringsinrättning inom landet.

Då i den del, hvarutinnan Kamrarnes beslut äro skiljaktiga, Första Kammaren lemnat, hittills varande stadgande oförändradt samt Kamrarne således icke enats om förändring af 13 § i annan mätto än beträffande den del af grundfondshypotek, som skall bestå af räntebärande obligationer, hemställer Utskottet,

1:o.

att 13 § 2 mom. måtte erhålla följande lydelse:

Dessa grundfondshypotek skola bestå till minst hälften af lätt säljbara räntebärande obligationer och till den öfriga delen af skuldebref, intecknade i jordegendom å landet inom hälften af senast fastställda taxeringsvärde, eller uti fastighet i stad inom hälften antingen af brandförsäkringsvärdets eller af sist fastställda taxeringsvärdet; börande likväl alltid byggnad i stad, för att inteckning deri må kunna såsom grundfondssäkerhet antagas, vara brandförsäkrad uti någon med vederbörligen stadfastadt reglemente försedd brandförsäkringsinrättning inom landet.

Paragrafen 14 mom. 1 af nu gällande författning lyder sålunda:

»Grundfondshypoteken pröfvas af bolaget jemte vår Befallningshaf-

vande eller den, han i sitt ställe förordnar att pröfningen öfvervara, samt godkännas när de finnas vara af den beskaffenhet, förestående § omför-mäler, och i öfrigt innefatta full säkerhet.

Första Kammaren har, i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag, utbytt ordet »full» mot *erforderlig*, hvaremot *Andra Kammaren*, som endast pröf-vat de af Utskottet framställda ändringsförslag, bland hvilka § 14 ej före-kommer, icke fattat något dylikt beslut.

Vid sådant förhållande

torde nuvarande lydelsen af § 14 bibehållas oförändrad.

Beträffande § 26 hafva Kamrarna fattat öfverensstämmande beslut, med undantag allenast deraf, att *Första Kammaren* uti mom. 2 förändrat »eger» till »egt», hvaremot *Andra Kammaren* bibehållit förstnämnda form.

Då den af *Första Kammaren* beslutade ändring utan tvifvel innebär ett förtydligande af stadgandets mening, hemställer Utskottet,

2:o

att *Andra Kammaren* må, med ändring af dess beslut, antaga följande lydelse för mom. 2 af § 26:

Finnes vid någon bank den sedelutgifningsrätt, som densamma tillkommer, vara öfverskriden, skall, der för-hållandet ej inom tio dagar blifvit rättadt, banken för hvarje dag sådant förhållande *egt* rum, till statsverket erlægga ett belopp af ett tusen kronor. Inträffar ett sådant öfverskridande af sedelutgifningsrätten oftare, ankomme på Kongl. Maj:t att återkalla det banken lemnade tillstånd att egna banksedlar utgifva.

Mom. 1 af § 27 i Utskottets förslag är af *Första Kammaren bifallet* med ett tillägg af följande lydelse:

»Bankbolag må ej utgifva sedlar å mindre valör, än den minsta, som af riksbanken utgifves.»

Andra Kammaren åter har ändrat senare afdelningen af momentet till följande lydelse:

»Banksedlar få endast lyda å femtio, etthundra, femhundra och ettusen kronor samt tillsvidare, och intill dess Kongl. Maj:t annorlunda förordnar, jemväl å tio kronor.»

Enligt *Andra Kammarens* beslut, skulle således sedlar å fem kronor alldeles icke få af enskilda banker utgifvas, hvilket åter, enligt *Första Kammarens*, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts och Utskottets förslag,

fattade beslut, skulle få ske, intilldess Kongl. Maj:t annorlunda förordnade.

I och för de skiljaktiga beslutens sammanjemkande, hemställer Utskottet,

3:o

att senare delen af mom. 1 i § 27 må erhålla följande lydelse:

»Banksedlar få endast lyda å femtio, etthundra, femhundra och ettusen kronor samt tillsvidare, och intilldess Kongl. Maj:t annorlunda förordnar, jemväl å tio och fem kronor.

Hvarjemte Utskottet, för den händelse Kamrarne om detta beslut sig förena, och då i sådant fall det af Första Kammaren beslutade tillägg torde vara öfverflödigt, hemställer,

att Första Kammaren måtte låta det af densamma beslutade, ofvan anförda tillägg till mom. 1 i § 27 förfalla.

I sammanhang med beslutet angående 1 mom. af § 27, enligt hvilket sedlar å 5 kronor ej skulle få utgifvas, har *Andra Kammaren* beslutat utgående ur mom. 2 af orden »5 och».

Då, i fall Utskottets ofvan framställda sammanjemkningsförslag bifalles, dessa ord böra i mom. 2 kvarstå, hemställer Utskottet,

4:o

att *Andra Kammaren* må för sådant fall, med frångående af sitt förut fattade beslut, låta mom. 2 af § 27 i Utskottets förslag förblifva oförändradt.

Första Kammarne har, med afslag å Utskottets förslag till lydelse för § 30, beslutat bibehålla motsvarande § i nu gällande författning oförändrad.

Andra Kammaren deremot har bifallit Utskottets förslag, så lydande:

»För infriande af sina utelöpande banksedlar eger bankbolag att, om behofvet sådant kräfver, efter dertill af Kongl. Maj:ts Befallninghafvande erhållet tillstånd, använda större eller mindre del af bankens grundfondssäkerheter; i hvilket fall bankbolagets sedelutgifningsrätt dock skall minskas med ett belopp, *motsvarande en och en half gång det värde, hvar till*

till de föryttrade säkerheterna varit uppskattade; skolande bankbolaget, så snart möjligen ske kan, återbringa dessa säkerheter till behörigt belopp».

Då sammanjemkning af de skiljaktiga besluten i denna del icke synes kunna ske, får Utskottet, med vidhållande af sitt förslag, hemställa,

5:o

att Första Kammaren må, med frånträdande af sitt beslut, antaga den af Andra Kammaren beslutade lydelse för § 30.

Stockholm den 16 Maj 1874.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Reservationer:

af Herr Grefve Sparre: »30 § af Kongl. Kungörelsen den 20 Maj 1864 har följande lydelse:

»För infriande af sina utelöpande banksedlar eger bankbolag att, om behovet sådant kräver, efter dertill af Vår Befallningshafvande erhållet tillstånd, använda större eller mindre del af bankens grundfunds-säkerheter, i hvilket fall bankbolagets sedelutgifts-rätt dock skall minskas med det belopp, hvartill de föryttrade säkerheterna varit uppskattade; skolande bankbolaget, så snart möjligen ske kan, återbringa dessa säkerheter till behörigt belopp».

Då Första Kammaren lemnat denna § oförändrad, så anser jag Andra Kammarens beslut, att orden »motsvarande en och en half gång det värde» som skulle insättas emellan orden »belopp» och »hvartill», icke kunna verka till ändring i 13 §,

som således efter min mening äro förändrad.»

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 6 Saml. 2 Afd. 3 Häft.

af Herr *Ola Månsson*: »Då icke allenast Kongl. Maj:ts nådiga proposition i ämnet blifvit hufvudsakligen förkastad, utan Utskottets förslag N:o 2 genom Kamrarnes olika beslut i flera väsendtliga delar sönderfallit, så och då jag icke kan inse huru en ändamålsenlig lösning af frågan i dess helhet nu mera skall kunna åstadkommas — något som jag icke heller anser hafva skett eller kunnat ske genom det af Utskottet uppgjorda sammanjemkningsförslaget — får jag, som icke heller anser de mindre förändringar, utbrutna från det hela, vara lämpliga, härmed reservera mig emot Utskottets här ofvan uppgjorda förslag, under vördsam hemställan att Riksdagen till svar å Kongl. Maj:ts nådiga proposition ville besluta att i underdånighet tillkännagifva, att berörda Kongl. Maj:ts nådiga proposition icke kunnat bifallas».
